

Šukljeju, k uredništvu „Neue Freie Presse“, predsedniku „Konkordije“, vladnemu svetniku Winternitzu in k pomožnemu odboru. Povsod je izrekla v imenu mestne občine ljubljanske toplo zahvalo za trud in marljivost, s katero se je dosedaj nabirala podpora za ljubljansko mesto. Povsod se je odgovarjalo, da bi se dotična akcija ne bila mogla tako uspešno razviti, da jej ni dvorni svetnik Šuklje posvetil svoje neumorne moči.

Dne 30. maja t. l. sprejel je deputacijo namestnik županov dr. Lueger, ki se je poprosil, da naj mestnemu svetu dunajskemu izroči zahvalo ljubljanske mestne občine za izdatno pomoč, ki jo je dovolil Ljubljani mestni svet sam. Dr. Lueger je mestne odposlance silno prijazno sprejel, obljubil, da bode prijavil zahvalo mestnemu svetu ter končno dal ukaz, da so odposlanci pod vodstvom njegovega tajnika ogledali si velikansko mestno hišo v vseh njenih prostorih. Takoj na to poklonila se je deputacija generalnemu ravnatelju državnih železnic, vitezu Bilinskemu ter se mu zahvalila za pripomoč, katero je državna železnica ljubljanskemu prebivalstvu izkazala v prvih časih sile ter ga poprosila, da bi državnih železnic uprava sedaj se ozirala tudi na Ljubljano ter ondi pomnožila svoje urade. Vitez Bilinski je odgovoril, da pač ni upati, da bi se za Ljubljano ustanovila posebna obratna direkcija, da pa bode pustil študirati vprašanje, bi li ne bilo mogoče v Ljubljani ustanoviti mehanične delarne. Za to blagohotnost se mu je deputacija z nova zahvalila, ker je jasno, da bi interesom Ljubljane še bolj ustrezno bilo, če bi se ustanovila taka delarna. Opoludne poiskala je deputacija arhitekta Baumanja, ki hoče prevzeti napravo mestnega načrta ter storila še nekaj drugih primernih korakov, da se pridobe potrebne moči za stavbinski urad. Podala se je tudi k „Bodenkredit-Anstalt“, kjer se je vršil radi stavbenega kredita razgovor z direktorjem Taussigom. Ob enem podali so se odposlanci v parlament, kjer jim je ekselenca baron Schwegel izprosil za drugi dan avdijenco pri gospodu finančnem ministru. Drugi dan t. j. 31. maja podala se je deputacija najpoprej v redakcijo časopisa „Neues Wiener Tagblatt“, ki je posebno potegoval se za Ljubljano, ter prinašal zanimive in pretresljive dopise. Istotako obiskali so se denarni zavodi „Union-Baugesellschaft“ in „Unionbank“, pri kojih se pa glede stavbenega kredita ni druzega izvedelo, nego to, kar se je bilo odposlancem že pri prvem zavodu, kojega so bili obiskali, povedalo.

Finančni minister sprejel je deputacijo ob najstih. Pri njem bil je že g. dež. predsednik baron Hein. Gospod minister bil je precej rezerviran ter je najprej naglašal, da naj bi si Ljubljana s privatnim kreditom pomagala. Vsi člani deputacije in pred vsem tudi gospod deželni predsednik so živahno ugovarjali, da ta kredit z ozirom na to, da so skoraj vse hiše z

bremeni preobložene, in da na Dunaji ni bilo mogoče, privabiti si stavbenega kredita, skoraj v poštev priti ne more, in da je Ljubljana zgubljena, če ne dobi — po besedah cesarjevih — izdatne državne podpore. Končno je minister obljubil da bode storil, kolikor je mogoče. Naših državnih poslancev čaka sedaj naloga, da omehčajo finančnega ministra, in da vplivajo na svoje sopolasce, da le-ti ne pozabijo, kar so obljubovali mestni deputaciji!

Po sprejemu pri finančnem ministru oddali so člani deputacije svoje karte v hotelu Meissl & Schadu, kjer je stanoval gospod deželni predsednik s visokorodno gospo soprogo. Potem pa so se odpeljali na južni kolodvor, kjer so se pri generalnega ravnatelja namestniku, gosp. vladnem svetniku Pfeiferju zahvalili za izdatno podporo, ki jo je južna železnica v prvih tednih katastrofe dajala ljubljanskemu stanovništvu.

Na potu z Dunaja ustavila se je deputacija tudi v Gradcu ter se predstavila kornemu poveljniku baronu Reinländerju, proseč ga, da bi mesto blagohotno podpiral pri naporih za premestitev vojaške bolnice in oskrbovališča. Deputacija je bila prijazno sprejeta, in gospod korni poveljnik se je izrazil, da ni dvojbe, da se zadeva za mesto ugodno reši.

— **Napadeni diplomatje.** Pri Djeddahu so arabski roparji napali ruskega konzula, angleškega podkonzula in tajnika francoskega konzulata. Angleški podkonzul je bil ubit, druga dva pa težko ranjena.

— **Osemletni pustolovec.** V Velikem Varadinu imajo sedaj zaprtega da ga odpeljejo v domovino osemletnega fantiča Antona Picinija, ki je z dvema drugima dečkoma ušel iz Rima ter se prikradel na Ogersko. Tovariša sta ga med potjo zapustila.

— **Umor soproge.** V Romanovki v okraju Trembovla je kmet Mihael Ryz zadavil svojo ženo in jo potem obesil, da bi misliti, da se je sama umorila. Sovražil je ženo in bi se je rad znebil, ker se je bil zaljubil v neko mlado kmetsko dekle.

— **Zaradi kosa kruha** se je 29. m. m. ponesrečil 25letni Eduard Schnalager, nosilec vode pri državni železnici, pri zgradbah v varstvo proti plazovom pri Arlbergu Hotel je pobral kos kruha, ki je ležal poleg njega, a nesrečnik se je preveč nagnil in se preobrnil 30 metrov globoko. Bil je takoj na mestu mrtev.

— **Napad na uradnika.** Mile Mazel iz Mačkovega sela je bil hudo jezen na občinskega notarja Simo Tekulja občine Jabukovec. Nedavno ga je počakal, ko je notar šel v urad in nanj ustrelil. Notar je močno poškodovan, napadovalec pa je bežal v gozd.

— **Ukradena železna blagajnica.** V Leheniku na Hrvatskem so vlomili tatovi v pisarno gozdne uprave kneza Thurna in Taxisa in odnesli železno blagajnico, v kateri je bilo 1300 gld. Zunaj vasi so blagajnico razbili.

— **Strašen samomor.** V Canenu na Zapadni Palaciji je neki trgovec Epke sebi odrezal kožo od čela do tilnika in jo potegnil z glave. Na to si je pa še porezal žile na rokah.

— **Velik požar.** Dne 21. maja je udarila strela v petrolejsko skladišče v Haaburgu ob Labi. Pet skladišč je pogorelo. Gasiti ni bilo mogoče.

— **Explozija.** Na topnjači „Sucre“ je v Guadaquivile bil velik razpok. Poveljnik in 14 mož je ubitih, 17 pa poškodovanih.

— **Umor pod božičnim drevescem.** Mi smo že poročali, da so dne 25. decembra pod večer vlomili tollovaji v hišo gostilničarja v selu Kalladorf (Dolnja Avstrija), kjer so umorili deklo in pa 8letno gostilničarjevo hčerko, ki sta bili sami doma in sta si kratili čas pod božičnim drevescem. Tollovaji so potem razbili vse omare ter odnesli več dragocenosti in pa hranilno-vložno knjižico. Vrnivši se gostilničar s svojo ženo domov, našel je svojega otroka in deklo mrtvi, pod božičnim drevescem — Nekoliko dnij pozneje zaprli so brezposelnega Fr. Vondračka in njegovega brata. Vondraček je prišel pred poroto v Korneuburgu in že se je sodišče posvetovalo, da stavi porotnikom vprašanja glede krivde obtoženčeve, ko je le-ta izjavil, da je pravi morilec neki brivec, po imenu Mathes Vondračkovega brata so izpustili. Razprava se je torej vsled te izjave pretrgala in zaprli so Mathesa. Toda kmalu se je pokazalo, da je brivec popolnoma nedolžen glede umora; zato so ga izpustili ter 27. m. stavili Vondračeka z nova pred korneuburške porotnike. Obtožba se je glasila na dvojen umor in na obrekovanje. V tej razpravi zaslišali so tudi stariše umorjenega otroka. Ta prizor ganil je prisotne do solz. Oče nesrečnega otroka se je zagrozil morilecu, da, ako bi bil takrat doma, ne bi bil prišel morilec živ iz hiše. Mati umorjenega otroka je vskliknila, da bi hotela obtožencu izgrebsti oči in ga raztrgati na drobne kosce. Ako ga obesijo, hoče ona nategniti vrv. Predsednik je z ljubeznjivimi besedami tolažil razgorčene stariše. Dne 28. t. m. se je končala razprava. Porotniki so pritrdili soglasno vsa vprašanja in nato je sodišče obsodilo Vondračka na smrt na vešalih.

— **Aleksander Dumas** star francoski pisatelj se sedaj ženi z neko mlado gledališko igralko.

— **Strašen umor.** V Barcelonu na Španjskem se je neka Frančiška Querel hotela omožiti. To je naznanila svojemu prejšnjemu ljubčku v njegovem stanovanju. Ljubček Ivan Paaza jo je pa zaklal, ko je videl, da je ne pregovori, da se ne bi možila. Na vpitje sta prihiteli Paazova mati in sestra in hoteli nesrečnici pomagati. On je obe zaklal. Potem se je hotel sam usmrtiti, ali so mu zabranili ljudje, ki so vkupe prihiteli. Policija ga je zaprla.

— **Škandal kralja Milana.** Časopisi poročajo, da je nedavno gospa Artemizija Kristič, soproga bivšega načelnika srbske kabinetne pisarne in pozneje poslanika v Berlinu, tožila kralja Milana, ki je ž njo imel neke zveze, za 200.000 frankov, ki jih ji je obljubil Milan pa je odgovoril nekdanji svoji ljubimki namesto z denarjem s surovim pismom. To pa bi bilo zanj utegnito postati osodepolno. Kristič, ki se je bil že spravil s svojo soprogo, je poskušal Milana ustreliti v Benetkah.

— **Umor in samomor.** V San Benignu v Italiji je vojak Murgia po noči v vojašnici ustrelil dva podčastnika in samega sebe.

— **Požar tovarne v Rusiji.** V Bielistoku je pogorela velika suknarna. Škode je blizu pol milijona rubljev. Pet delavcev jo zgorelo, sedem se jih pa hudo opeklo. Misli se da je zažgal neki kmet iz maščevanja.

— **Drugi Nuhem Šapira.** Sodišče v Bolzanu išče peka Cumina, ki je več ljudij opeharil za večje svote, obetajoč, da jim preskubi avstrijskih ponarejenih bankovcev.

— **Drzen tat.** V neki banki londonske „city“ pograbil je dne 22. maja nepoznan drzen tat vrečo, v kateri je bilo nad 3000 funtov šterlinov (preko 36 000 gld) v bankovcih in „srečno“ odnesel peté s svojim plenom. To je bil za uzmoviča zares „zlat dan“, četudi je nosil vrečico papirja,

— **Slepar.** Deželno sodišče v Inomostu išče 30letnega Henrika Viljema Eytona iz Londona. Živel je nekaj časa v Inomostu jako potratljivo, plečeval s čeki neke banke. Ko je že bil odšel, se je pa izvedelo, da pri dotični banki nima niti krajcarja vloženega.

— **Tat biciklev.** Na Dunaji so te dni prijeli petnajstletnega pisarja Riharda Meissnerja, ki je na razne zvijačne načine trgovcem izvabil tri bicikle in jih zastavil.

Zlahtne rake!

ravno ulovene, skakoče žive, dobro uložene, razpošiljajo se poštne in zaboja prosto:

100—120 kom. lepih namiznih rakov za	3 gld. — kr.
75—80 „ „ velikih namiznih rakov za	3 „ 50 „
55—60 velikanov rakov z 2 mastnima ščipalcama za	4 „ 40 „
32—35 kom. I. solo velikane rake izbrane živali od 15 cm višje za	5 gld. 50 kr.

—♦♦ Za sprejem skakoče-živih rakov se jamči. ♦♦—

Gosje perje!

jamčeno pol-trebušno f. f. razloženo, svetlo belo	1 gld. 25 kr.
ravno tako nerazloženo	— 85 „
trebušno svetlo belo nad vse lepo	2 gld. 25 kr.
za en funt poštne prosto pošilja:	

HENRIK SCHAPIRA,

Buczacz, Galicija.

(2)

Srečka za zidanje Cesarske jubilejske Cerkve á 1 gld

glavni dobitek

30.000

goldinarjev

vrednosti.

Zadnji mesec.

Srečke priporoča: J. C. MAYER v Ljubljani.